

Czwartek, 13 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0252

Priorytety UE na 25. sesję Rady Praw Człowieka ONZ**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie priorytetów UE na 25. sesję Rady Praw Człowieka ONZ (2014/2612(RSP))**

(2017/C 378/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne do nich,
 - uwzględniając rezolucję nr 60/251 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych powołującą Radę Praw Człowieka ONZ (UNHRC),
 - uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r. oraz dotyczące jej rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
 - uwzględniając Europejską konwencję praw człowieka, Europejską kartę społeczną i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając strategiczne ramy UE dotyczące praw człowieka i demokracji oraz plan działań UE na rzecz praw człowieka i demokracji przyjęte na 3179 posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 25 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNHRC), w tym priorytety Parlamentu w tym zakresie, a w szczególności rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje nadzwyczajne dotyczące kwestii praw człowieka,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2012 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽³⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych UE z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie priorytetów UE na fora ONZ zajmujące się prawami człowieka,
 - uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, art. 21, art.27 i art. 47 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając zbliżające się sesje UNHRC w 2014 r., a w szczególności 25. sesję zwyczajną, która odbędzie się w dniach 3 – 28 marca 2014 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin europejskiej jedności i integralności;
- B. mając na uwadze, że wiarygodność UE w UNHRC umocni się dzięki zwiększeniu spójności między polityką wewnętrzną i zewnętrzną w zakresie praw człowieka;

⁽¹⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 114.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0055.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0575.

Czwartek, 13 marca 2014 r.

- C. mając na uwadze, że w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników UE i państwa członkowskie powinny dążyć do otwartego i jednolitego występowania przeciwko naruszaniu praw człowieka oraz wciąż zacieśniać współpracę w tym kontekście i doskonalić rozwiązania organizacyjne i koordynację między państwami członkowskimi i instytucjami UE;
- D. mając na uwadze, że w dniu 10 lutego 2014 r. Rada do Spraw Zagranicznych UE określiła swoje priorytety na 25. sesję zwyczajną UNHRC i nadchodzące posiedzenie Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, które obejmują sytuację w Syrii, Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, Iranie, na Sri Lance, w Birmie/Mjanmie, Republice Środkowoafrykańskiej, Sudanie Południowym, Demokratycznej Republice Konga, Erytrei, Mali i Sudanie; mając na uwadze, że priorytety tematyczne określone przez Radę do Spraw Zagranicznych obejmują karę śmierci, wolność religii i wyznania, prawa dziecka, prawa kobiet, globalny program działania na okres po 2015 r., wolność myśli i słowa, wolność zrzeszania się i zgromadzeń, współpracę organizacji pozarządowych z organami ONZ ds. praw człowieka, tortury, prawa osób LGBTI, rasizm, ludy tubylcze, prawa gospodarcze, społeczne i kulturalne, przedsiębiorczość i prawa człowieka, oraz wsparcie organów i mechanizmów ONZ w zakresie praw człowieka;
- E. mając na uwadze, że w dniu 25 lipca 2012 r. powołano Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, którego rola polega na zwiększeniu skuteczności i widoczności polityki UE w zakresie praw człowieka oraz na wspieraniu wdrażania ram strategicznych i planu działania na rzecz praw człowieka i demokracji;
- F. mając na uwadze, że w październiku 2013 r. do UNHCR wybrano 14 nowych członków, którzy objęli członkostwo z dniem 1 stycznia 2014 r., a mianowicie: Algierię, Chiny, Kubę, Francję, Malediwy, Meksyk, Maroko, Namibię, Arabię Saudyjską, RPA, Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii, Wietnam, Rosję i Wielką Brytanię; mając na uwadze, że dziewięć państw członkowskich UE jest obecnie członkami UNHRC;
- G. mając na uwadze, że priorytetowym tematem 58. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet będą wyzwania i osiągnięcia w realizacji milenijnych celów rozwoju dla kobiet i dziewcząt;
- H. mając na uwadze, że korupcja w sektorach publicznym i prywatnym nadal się utrzymuje oraz pogłębia nierówności i dyskryminację w odniesieniu do równego korzystania z praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych, oraz mając na uwadze, że udowodniono, iż czyny o charakterze korupcyjnym i naruszenia praw człowieka wiążą się z nadużyciem władzy, brakiem odpowiedzialności oraz różnymi formami dyskryminacji;
- I. mając na uwadze, że ratyfikacja przez państwa obu poprawek z Kampali do statutu rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego i uruchomienie jurysdykcji trybunału w odniesieniu do zbrodni agresji dodatkowo przyczyni się do położenia kresu bezkarności sprawców tej zbrodni;
1. z zadowoleniem przyjmuje priorytety określone przez Radę w perspektywie 25. sesji zwyczajnej Rady Praw Człowieka ONZ; apeluje, by Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie uwzględniły jego zalecenia, wspierając priorytety UE w UNHRC;

Działalność Rady Praw Człowieka ONZ

2. podkreśla, że w jego przekonaniu wybory do UNHRC musi być konkurencyjne i sprzeciwia się planowaniu przez grupy regionalne wyborów pozbawionych rywalizacji; podkreśla znaczenie standardów członkostwa UNHRC w odniesieniu do zaangażowania i osiągnięć w dziedzinie praw człowieka oraz apeluje do państw członkowskich, by kładły nacisk na takie standardy, określając, na których kandydatów będą głosować; podkreśla, że członkowie UNHRC zobowiązani są do przestrzegania najwyższych standardów w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka; przypomina o znaczeniu surowych i przejrzystych kryteriów dotyczących ponownego przyjmowania zawieszonych członków;
3. wyraża obawy dotyczące naruszania praw człowieka w kilku nowo wybranych krajach członkowskich UNHRC, w tym w Algierii, Chinach, na Kubie, w Maroku, Rosji, Arabii Saudyjskiej i Wietnamie;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

4. zważywszy że Kazachstan jest obecnie jednym z 47 członków UNHRC i zważywszy, że sytuacja w zakresie praw człowieka w tym państwie pogorszyła się po tym jak dnia 16 grudnia 2011 r. w Żangaözen siły porządkowe brutalnie stłumiły protesty pokojowych demonstrantów i pracowników sektora naftowego, ich rodzin i osób ich wspierających, wskutek czego według oficjalnych danych 15 osób poniosło śmierć, zaś 100 osób zostało rannych; zwraca się do UNHRC o natychmiastowe zareagowanie na apel Wysokiej Komisarz NZ ds. Praw Człowieka Navi Pillay i przeprowadzenie niezależnego międzynarodowego dochodzenia dotyczącego zabójstw pracowników sektora naftowego; wzywa Kazachstan, jako członka UNHRC, do zagwarantowania praw człowieka, do uchylenia art. 164 kodeksu karnego dotyczącego „podżegania do niezgody społecznej” oraz do położenia kresu represjom i obciążeniom administracyjnym przeciwko niezależnym mediom, do uwolnienia więźniów politycznych, w tym adwokata obrońców praw człowieka Vadima Kuramshina, działaczki związkowej Rozy Tuletaewej, opozycjonisty Vladimira Kozłowa, a także do zaprzestania wszelkich wniosków o ekstradycję przeciwników politycznych;

5. w dalszym ciągu sprzeciwia się „głosowaniu łącznemu” w UNHRC; apeluje do państw należących do UNHRC o zachowanie przejrzystości głosowania;

6. ubolewa nad faktem, że obszar współdziałania między społeczeństwem obywatelskim a UNHRC kurczy się, a organizacje pozarządowe mają mniej możliwości zabrania głosu podczas tych sesji; apeluje do UE i UNHRC, aby dopilnowały, by społeczeństwo obywatelskie mogło możliwie najlepiej uczestniczyć w 25. sesji UNHRC, a także w procesie powszechnego przeglądu okresowego i innych mechanizmach ONZ dotyczących praw człowieka, bez obaw, że po powrocie do kraju ojczystego czekają ich represje; potępia doniesienia o takich represjach i wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie, by dopilnowały, że takie przypadki są przedmiotem dalszych działań;

7. wyraża uznanie dla wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay za jej nieustanne dążenie do umocnienia organów traktatowych; zdecydowanie potwierdza wielopodmiotowy charakter organów traktatowych oraz fakt, że społeczeństwo obywatelskie musi być na stałe włączone do tych procesów; podkreśla ponadto, że należy zachować i wzmacniać niezależność i skuteczność organów traktatowych;

Kwestie związane z poszczególnymi krajami

Syria

8. stanowczo potępia powszechne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego popełniane przez syryjski reżim, w tym wszystkie akty przemocy, systematyczne tortury i egzekucje więźniów; potępia wszelkie naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez zbrojne grupy będące w opozycji do reżimu; wyraża poważne zaniepokojenie groźnym wpływem tego trzyletniego konfliktu na ludność cywilną i ciągłym pogarszaniem się sytuacji humanitarnej w kraju i regionie; wzywa wszystkie uzbrojone podmioty do natychmiastowego położenia kresu przemocy w Syrii; w pełni popiera niedawną rundę rozmów podjętą na podstawie komunikatu z Genewy, która powinna być pierwszym krokiem w procesie prowadzącym do politycznego i demokratycznego rozwiązania konfliktu, a także do ułatwienia demokratycznej, przeprowadzonej przez samych Syryjczyków, demokratycznej transformacji, która spełnia pełnoprawne aspiracje narodu syryjskiego;

9. wzywa wszystkie strony konfliktu, a w szczególności syryjski reżim, do zapewnienia pełnego i bezpiecznego transgranicznego dostępu do sił pomocy humanitarnej, a także do spełnienia obietnicy, by kobiety i dzieci mogły wydostać się z oblężonych miast takich jak Hims i obóz w Jarmuk; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2139 z dnia 22 lutego 2014 r. wzywającą do zezwolenia konwojom z pomocą humanitarną na poruszanie się po kraju, aby zmniejszyć cierpienie ludności cywilnej, a także apeluje o jej szybkie wdrożenie; apeluje o uwolnienie pokojowych działaczy zatrzymanych przez rząd oraz cywilnych zakładników przetrzymywanych przez grupy zbrojne;

10. podkreśla, że mając na uwadze wyjątkową skalę kryzysu, złagodzenie cierpienia milionów Syryjczyków potrzebujących podstawowych towarów i usług musi być priorytetem dla UE oraz całej społeczności międzynarodowej; przypomina państwom członkowskim o ich humanitarnej odpowiedzialności wobec syryjskich uchodźców i zauważa, że tragedie, takie jak ta u wybrzeży Lampedusy, nie powinny się nigdy powtórzyć; apeluje do Komisji i państw członkowskich o pomoc uchodźcom uciekającym przed konfliktem; zauważa, że w rezolucji z dnia 9 października 2013 r. Parlament zachęcił państwa członkowskie, by zaspokajały najpilniejsze potrzeby, zapewniając bezpieczny wjazd na terytorium UE i w ten sposób umożliwiając tymczasowe przyjmowanie Syryjczyków, oraz dokonując przesiedleń powyżej obowiązujących aktualnie kwot krajowych i przyjmowania uchodźców na zasadach humanitarnych;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

11. ponawia swój apel do ESDZ i państw członkowskich, aby zapewniły dalsze traktowanie sytuacji w Syrii jako nadrzędnego priorytetu w ramach ONZ, zwłaszcza w UNHRC;

12. zaznacza, że celowe głodzenie osób cywilnych oraz zamachy na placówki służby zdrowia są zakazane na mocy prawa międzynarodowego i będą uznane za zbrodnię wojenną; ponownie podkreśla wagę zapewnienia rozliczalności na wszystkich szczeblach; pochwała w tym kontekście pracę Niezależnej Międzynarodowej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Syrii, w tym jej ostatnie sprawozdanie, które zostanie omówione w UNHRC, a także wzywa tę komisję do zbadania niedawnego sprawozdania, które zwiera tysiące fotografii ofiar tortur stosowanych, według doniesień, przez syryjską armię; ponawia swój apel do Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby zwróciła się do Międzynarodowego Trybunału Karnego o wszczęcie oficjalnego dochodzenia w sprawie sytuacji w Syrii; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do podjęcia wymiernych działań w tym kierunku;

Egipt

13. potępia naruszenia praw człowieka w Egipcie, w tym prześladowanie i przetrzymywanie dziennikarzy, działaczy społeczeństwa obywatelskiego i opozycji politycznej oraz nadmierne użycie siły, które doprowadziło do śmierci wielu cywilów, na przykład w związku z trzecią rocznicą wybuchu rewolucji i w dniach poprzedzających referendum w styczniu 2013 r. i po tym wydarzeniu; apeluje do egipskich władz o dopilnowanie, aby przeprowadzono pełne, przejrzyste i niezależne dochodzenie w sprawie poległych cywilów, tak aby pociągnąć do odpowiedzialności wszystkich sprawców; potępia fakt, że dziesiątki tysięcy Egipcjan jest przetrzymywanych w więzieniu i prześladowanych, w tym Bracia Muzułmanie, uznawani za organizację terrorystyczną, co uniemożliwia powszechny proces pojednania niezbędny dla stabilizacji i rozwoju kraju; zwraca się do UNHRC o potępienie tych naruszeń praw człowieka, monitorowanie wszelkich prowadzonych dochodzeń oraz o rozważenie uruchomienia własnego dochodzenia w związku z brakiem postępów ze strony egipskich władz; podkreśla znaczenie szybkiego otwarcia regionalnego biura OHCHR w Kairze, zgodnie z ustaleniami z egipskimi władzami;

14. przyjmuje do wiadomości nową konstytucję Egiptu; zauważa odniesienie od niezależności spraw religijnych chrześcijan i żydów oraz uznaje postęp w zakresie wolności religijnej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa konstytucja zawiera odniesienie do cywilnego rządu i równości wszystkich obywateli, w tym do poprawy praw kobiet, zapewnienia praw dzieci, zakazu wszystkich rodzajów i przejawów tortur, zakazu i karanie wszystkich form niewolnictwa, oraz zobowiązanie do przestrzegania międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka podpisanych przez Egipt; ogromnie ubolewa nad poziomem władzy, jaką konstytucja pozostawia w rękach armii i sądów wojskowych;

15. wyraża zaniepokojenie faktem, że tysiące ludzi, głównie uchodźców z Erytrei i Somalii, w tym wiele kobiet i dzieci, umiera, znika lub jest porywanych i przetrzymywanych jako zakładnicy dla okupu, torturowanych, wykorzystywanych seksualnie lub zabijanych w celu pozyskania narządów na handel w Synaju; przypomina w tym kontekście o artykule 89 nowej konstytucji, który stanowi, że wszelkie formy, niewolnictwa, ucisku, przymusowej eksploatacji ludzi, handlu w celach seksualnych oraz inne formy handlu ludźmi są zakazane i podlegają sankcjom karnym na mocy prawa Egiptu;

Libia

16. apeluje o przyjęcie podczas nadchodzącej sesji UNHRC rezolucji opartej na sprawozdaniu OHCHR i umacniającej mandat OHCHR do monitorowania i składania KPC sprawozdań z sytuacji w zakresie praw człowieka i wyzwani w Libii; jest zaniepokojony nielegalnym przetrzymywaniem związanym z konfliktem oraz stosowaniem tortur i pozasądowymi zabójstwami, i z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście zalecenia zawarte w sprawozdaniu misji wsparcia ONZ dotyczącym tortur; wyraża zaniepokojenie działaniami skierowanymi przeciw pracownikom mediów i apeluje o ochronę pluralizmu mediów i wolności słowa; apeluje o wsparcie rozwiązania konfliktu i narodowe pojednanie;

Tunezja

17. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie nowej konstytucji w Tunezji w dniu 26 stycznia 2014 r., co mogłoby być źródłem inspiracji dla krajów nie tylko w tym regionie; zachęca tunezyjskie władze do przeprowadzenia powszechnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów w nadchodzących miesiącach bieżącego roku;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

Maroko

18. apeluje do Maroka, jako nowego członka Rady Praw Człowieka, o kontynuowanie negocjacji z myślą o pokojowym i długotrwałym rozwiązaniu konfliktu w Saharze Zachodniej i ponownie potwierdza prawo ludu Sahrawi do samostanowienia, o którym należy zdecydować w demokratycznym referendum, zgodnie z odnośnymi rezolucjami ONZ;

Palestyna

19. z zadowoleniem przyjmuje udział Palestyny, która od listopada 2012 r. jest obserwatorem, nie będąc członkiem ONZ; ponawia swoje poparcie dla tego przedsięwzięcia; odnotowuje poparcie wyrażone przez UE dla pełnoprawnego członkostwa Palestyny w ONZ jako elementu politycznego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego; potwierdza, że UE nie uzna żadnych zmian granic wyznaczonych przed rokiem 1967, w tym w odniesieniu do Jerozolimy, o ile nie wyrażą na nie zgody obie strony; podziela w tym względzie konkluzje Rady UE w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie z 16 grudnia 2013 r., w których ubolewano nad stałą rozbudową osiedli przez Izrael, co jest nielegalne z punktu widzenia prawa międzynarodowego i stanowi przeszkodę w osiągnięciu pokoju; ubolewa nad łamaniem praw człowieka przez władze palestyńskie, a także nad nieustającym ostrzałem raketowym Izraela ze Strefy Gazy;

Izrael

20. z zadowoleniem przyjmuje ponowne zaangażowanie Izraela w UNHRC i przyszłe przyjęcie drugiego cyklu sprawozdania w sprawie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w tym kraju; apeluje do izraelskich władz, by współpracowały z osobami działającymi procedurach specjalnych, w tym ze specjalnym sprawozdawcą ds. sytuacji w zakresie praw człowieka na terytoriach okupowanych; popiera konkluzje ze sprawozdań sekretarza generalnego ONZ i wysokiej komisarzy ONZ ds. praw człowieka w sprawie Izraela i palestyńskich terytoriów okupowanych oraz wzywa Izrael do wdrożenia zaleceń niezależnej, międzynarodowej misji rozpoznawczej w sprawie skutków, jakie na stan praw człowieka Palestyńczyków wywołują osiedla izraelskie; wyraża poważne zaniepokojenie zgłaszanymi przypadkami politycznie motywowanego przetrzymywania dzieci w więzieniach izraelskich;

Bahrajn

21. wyraża zaniepokojenie sytuacją obrońców praw człowieka i działaczy opozycji politycznej w Bahrajnie; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie w UNHRC dotyczące Bahrajnu z września 2013 r., podpisane przez wszystkie państwa członkowskie UE; apeluje również o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich więźniów sumienia, działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i pokojowych manifestantów; apeluje do państw członkowskich UE o pracę na rzecz przyjęcia podczas następnej sesji UNHRC rezolucji w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Bahrajnie, skupiającej się na wdrożeniu zobowiązań podjętych przez Bahrajn w ramach procesu i zaleceń powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka, w tym zaleceń dotyczących obrońców praw człowieka, bahrańskiej Niezależnej Komisji Dochodzeniowej, które z zadowoleniem przyjął Król Bahrajnu;

Arabia Saudyjska

22. apeluje do Arabii Saudyjskiej, nowo wybranego członka UNHRC, aby wzięła pod rozwagę zalecenia 17. sesji grupy roboczej ds. powszechnego okresowego przeglądu w celu likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet w prawie i w praktyce, aby umożliwić kobietom pełny i równy udział w życiu społecznym; podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zwalczania przemocy domowej i zapewnienia ofiarom dostępu do mechanizmów ochrony i dochodzenia roszczeń; egzekwowania przepisów zakazujących wszelkich przypadków wczesnego i przymusowego zawierania małżeństw, a także wprowadzenia minimalnego prawnego wieku do zawarcia małżeństwa po ukończeniu 18 roku życia; uchwalenia przepisów służących ochronie wolności zrzeszania się, wolności słowa, pokojowego gromadzenia się i religii; nałożenia moratorium na wykonywanie kary śmierci, mając na uwadze jej ewentualne zniesienie; zezwolenia na rejestrację organizacji pozarządowych działających w dziedzinie praw człowieka; oraz ratyfikowania głównych prawnych instrumentów ochrony praw człowieka;

Iran

23. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję UNHRC z marca 2013 r. dotyczącą sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu oraz przedłużenie mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie; potwierdza poparcie dla przedłużenia mandatu i apeluje do Iranu, aby pozwolił specjalnemu sprawozdawcy ONZ na wjazd do kraju, co stanowi zasadniczy krok w kierunku rozpoczęcia dialogu w sprawie oceny sytuacji w zakresie praw

Czwartek, 13 marca 2014 r.

człowieka w Iranie; ponownie potępia stosowanie w Iranie kary śmierci i znaczny wzrost liczby egzekucji – w ciągu pierwszych 2 tygodni 2014 r. powieszono 40 osób – oraz ciągłe naruszanie wolności wyznania; zauważa pierwsze sygnały postępów irańskiego rządu w odniesieniu do praw człowieka, w tym uwolnienie więźniów politycznych; apeluje do UE i UNHRC o dalsze dokładne monitorowanie sytuacji w zakresie praw człowieka i dopilnowanie, by prawa człowieka pozostały głównym priorytetem we wszelkich kontaktach z irańskim rządem;

Rosja

24. stanowczo potępia rosyjskie ustawy o „obcych agentach”, które wykorzystuje się do nękania organizacji pozarządowych poprzez przeszukiwanie biur, grywny i inne metody zastraszania; wzywa ONZ i jej państwa członkowskie, by nadal naciskały na Rosję na forum UNHRC i poza nim, żeby położyła kres tym oczywistym naruszeniom wolności słowa i zrzeczeń; wyraża poważne zaniepokojenie ciągłymi naruszeniami praw człowieka innego rodzaju, takimi jak prześladowanie mediów, dyskryminacyjne ustawy wobec mniejszości seksualnych, naruszanie prawa do zgromadzeń i brak niezależności wymiaru sprawiedliwości;

Białoruś

25. ponownie podkreśla swoje poparcie dla specjalnego sprawozdawcy UNHRC ds. sytuacji praw człowieka na Białorusi; wzywa do przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy o kolejny rok, kiedy wygaśnie w czerwcu 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję w sprawie Białorusi z czerwca 2013 r. oraz nieprzerwane dostrzeganie poważnych naruszeń praw człowieka w tym kraju i uwagę, jaka jest im poświęcana; nalega na ESDZ i państwa członkowskie, by nadal wywierały na Białoruś presję w sprawie praw człowieka;

Uzbekistan

26. z zadowoleniem przyjmuje wyniki powszechnego przeglądu okresowego w sprawie Uzbekistanu; uważa za godne ubolewania uporczywe odmowy ze strony rządu Uzbekistanu w odniesieniu do wniosków o złożenie wizyty, składanych przez osoby działające w specjalnych procedurach UNHRC; nalega na państwa członkowskie UE, by starały się utworzyć w UNHRC specjalny mechanizm monitoringu sytuacji praw człowieka w Uzbekistanie;

Republika Środkowoafrykańska

27. ponownie podkreśla głębokie zaniepokojenie sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej; apeluje do społeczności międzynarodowej o pilne wsparcie sił pomocy humanitarnej ONZ, które są poważnie niedofinansowane, a także apeluje o poprawę sytuacji w zakresie bezpieczeństwa, tak aby zapewnić dostęp społeczeństwu do pomocy humanitarnej; ma nadzieję, że szybkie rozmieszczenie misji WPBiO UE przyczyni się do poprawy sytuacji na miejscu; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2136 z 2014 r., rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ, jej sesję specjalną poświęconą sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej, która odbyła się w dniu 20 stycznia 2014 r., a także powołanie niezależnego eksperta do spraw sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju; apeluje, by nowa tymczasowa prezydent Samba-Panza uczyniła wszystko, co w jej mocy, aby położyć kres przemocy i złagodzić napięcia o podłożu religijnym panujące w tym kraju;

Demokratyczna Republika Konga

28. zwraca uwagę na wezwanie ONZ do ciągłego wspierania dotkniętej konfliktem wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK), tak by nie dopuścić, że ten kryzys zostanie zapomniany; jest poważnie zaniepokojony niedawnymi masowymi przesiedleniami ludności w regionie Katangi; zdecydowanie potępia ataki sił rebelianckich we wschodniej części kraju na ludność cywilną, w tym na kobiety i dzieci; zdecydowanie potępia systematyczne stosowanie gwałtu jako narzędzia walki; wyraża poważne zaniepokojenie mającym miejsce wykorzystywaniem dzieci jako żołnierzy i wzywa do ich rozbrojenia, rehabilitacji i reintegracji; jest zdania, że „Ramy pokoju, bezpieczeństwa i współpracy dla DRK i regionu” pozostają kluczowymi ramami dla osiągnięcia trwałego pokoju; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2136 z 30 stycznia 2014 r., która odnawia embargo nałożone na DRK;

Erytrea

29. apeluje o dalszą uwagę i czujność ze strony UE i UNHRC w zakresie sytuacji praw człowieka w Erytrei, ponieważ poważne naruszenia praw człowieka powodują dużą falę uchodźców i migrantów; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję

Czwartek, 13 marca 2014 r.

UNHRC w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei przyjętą jednogłośnie w czerwcu 2013 r.; pochwała pierwsze sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy do spraw sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju; apeluje również o odnowienie mandatu tego specjalnego sprawozdawcy podczas 26. sesji UNHRC;

Mali

30. z zadowoleniem przyjmuje powołanie niezależnego eksperta do spraw sytuacji w zakresie praw człowieka w Mali, dalsze monitorowanie sytuacji w tej dziedzinie po wygaśnięciu konfliktu, a także silną przywódczą rolę innych krajów Afryki na rzecz poprawy sytuacji praw człowieka w tym kraju; apeluje o odnowienie mandatu niezależnego eksperta;

Sudan Południowy

31. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Sudanie Południowym, w tym polityczną walką o przywództwo w kraju, która doprowadziła do narastających starć etnicznych i przesiedlenia ponad 650 000 osób; wzywa państwa członkowskie UE, aby poruszyły tę kwestię na forum UNHRC w celu utrzymania tematu sytuacji w Sudanie Południowym wśród głównych priorytetów agendy międzynarodowej; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie o zawieszeniu wrogich działań zawarte w dniu 23 stycznia 2014 r., lecz podkreśla fakt, że jest to jedynie pierwszy krok w kierunku pokoju i pojednania; potępia powszechne naruszanie praw człowieka i popełnione nadużycia, i podkreśla konieczność pociągnięcia ich sprawców do odpowiedzialności; z zadowoleniem przyjmuje włączenie się Unii Afrykańskiej w tworzenie komisji dochodzeniowej, która stanowiłaby podstawę wymiaru sprawiedliwości, rozliczenia i przyszłego pojednania;

Sri Lanka

32. potępia prowadzone ataki na mniejszości religijne oraz nękanie i zastraszanie obrońców praw człowieka, prawników i dziennikarzy; zauważa postępy poczynione w odbudowie oraz wdrożenie niektórych zaleceń komisji ds. doświadczenia historycznego i pojednania, jednak ubolewa, że rząd Sri Lanki nadal nie zapewnia niezależnych, wiarygodnych śledztw w sprawie naruszeń międzynarodowych praw człowieka i prawa humanitarne z przeszłości; zdecydowanie popiera zalecenie wysokiej komisarzy ONZ ds. praw człowieka w sprawie ustanowienia niezależnego, międzynarodowego mechanizmu dochodzeniowego, który przyczyniłby się do ustalania prawdy, gdyby zawiodły krajowe mechanizmy dochodzeniowe;

Birma/Mjanma

33. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję przyjętą przez UNHRC w sprawie Birmy/Mjanmy oraz nieprzerwane prace specjalnego sprawozdawcy; wzywa UNHRC, by nie przerywał ani nie zmieniał mandatu specjalnego sprawozdawcy, dopóki w tym kraju nie zostanie utworzone krajowe biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) wyposażone w pełny mandat, oraz wzywa Birnę/Mjanmę, by zapewniła dalsze prace komisji ds. przeglądu sytuacji więźniów nad rozstrzygnięciem wszystkich toczących się spraw oraz uchynieniem kontrowersyjnej ustawy naruszającej wolność słowa i zrzeczeń (w szczególności ustawy o pokojowych zgromadzeniach i marszach z 2011 r.); potępia utrzymującą się przemoc i nadużycia stosowane wobec mniejszości Rohingya w stanie Arakan oraz ataki na mniejszości muzułmańskie i inne mniejszości religijne, a także wzywa do przeprowadzenia pełnego, przejrzystego i niezależnego śledztwa w sprawie takich naruszeń;

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

34. z zadowoleniem przyjmuje planowane przedłużenie misji specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (KRLD), rezolucję przyjętą w drodze konsensusu w marcu 2013 r. i przedstawienie sprawozdania komisji śledczej ds. praw człowieka w tym kraju; ponownie wzywa rząd KRLD do pełnej współpracy ze sprawozdawcą specjalnym i do ułatwienia jego wizyty w tym kraju; nalega na UNHRC, by wzięła pod uwagę zalecenia Międzynarodowej Komisji Dochodzeniowej i skupiła się zwłaszcza na potrzebie potępienia zbrodni prawa międzynarodowego popełnionych w KRLD, zwiększyła zdolności ONZ do dokumentowania naruszeń praw człowieka w tym kraju i ustanowiła odpowiednie mechanizmy międzynarodowe dla zagwarantowania odpowiedzialności za zbrodnie prawa międzynarodowego popełnione w KRLD;

Kambodża, Wybrzeże Kości Słoniowej, Haiti, Somalia i Sudan

35. z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie mandatu niezależnych ekspertów w Kambodży, Wybrzeżu Kości Słoniowej, na Haiti, w Somalii i Sudanie; pilnie wzywa władze tych krajów do pełnej współpracy z osobami posiadającymi taki mandat;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

Kwestie tematyczne

Prawa dziecka

36. z zadowoleniem przyjmuje prace UNHRC w dziedzinie praw dziecka, takie jak rezolucja z września 2013 r. w sprawie możliwej do uniknięcia śmiertelności i zachorowalności dzieci w wieku do lat pięciu jako zagadnienia z dziedziny praw człowieka, a także prace Komitetu Praw Dziecka; wzywa państwa do ratyfikacji 3. protokołu fakultatywnego do konwencji ONZ o prawach dziecka, który umożliwi dzieciom składanie skarg do komitetu; pochwała planowaną rezolucję UNHRC w sprawie praw dziecka jako doskonały przykład współpracy między ONZ i Grupą Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów w ONZ (GRULAC); wyraża poważne zaniepokojenie przypadkami tortur i więzienia dzieci, o których donoszą takie organizacje jak UNICEF i Amnesty International; wzywa ONZ, by dalej badała takie przypadki i formułowała zalecenia dotyczące działań;

Kobiety i dziewczęta

37. domaga się, by UE aktywnie uczestniczyła w 58. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet, żeby nie podważyć dorobku Pekinńskiej Platformy Działania ONZ, takiego jak dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej jako podstawowe prawo człowieka, w tym prawa seksualne i reprodukcyjne; zdecydowanie potępia używanie przemocy seksualnej wobec kobiet jako taktyki wojennej obejmującej takie zbrodnie jak masowe gwałty, niewolnictwo seksualne, przymusowa prostytutka, formy prześladowań ze względu na płeć, jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych, handel ludźmi, wczesne i przymusowe małżeństwa, zabójstwa honorowe oraz wszelkie inne formy przemocy seksualnej porównywalnej wagi; ponownie zachęca UE i wszystkie państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;

Tortury

38. ponownie zwraca uwagę na znaczenie zwalczania tortur i innych form niewłaściwego traktowania oraz podkreśla, że UE nadaje tej sprawie priorytetowy charakter, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci; wzywa UNHRC, by przy okazji dorocznej rezolucji w sprawie tortur odnowiła mandat specjalnego sprawozdawcy na kolejne trzy lata oraz by zapewniła skuteczne działania następcze w odniesieniu do przyjętych w przeszłości rezolucji w sprawie tortur; wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie UE do zademonstrowania swojego wspólnego zobowiązania do wykorzenia tortur i udzielania wsparcia ofiarom, zwłaszcza poprzez dalsze wnoszenie lub – odpowiednio – rozpoczęcie wnoszenia wkładu do dobrowolnego funduszu ONZ na rzecz ofiar tortur i specjalnego funduszu ustanowionego na mocy protokołu dodatkowego do Konwencji przeciwko torturom;

Kara śmierci

39. ponownie stanowczo potępia stosowanie kary śmierci oraz zdecydowanie popiera moratorium jako rozwiązanie zmierzające w kierunku jej zniesienia; wzywa UE, jej państwa członkowskie i UNHRC, by nadal nalegały na zniesienie tej kary na całym świecie; stanowczo wzywa wszystkie kraje wciąż wykonujące karę śmierci, by opublikowały jasne i precyzyjne dane o liczbie wyroków i egzekucji;

Wolność wyznania lub przekonań

40. potępia trwające na całym świecie naruszenia prawa do wolności wyznania lub swobody przekonań; ponownie podkreśla znaczenie, jakie UE przywiązuje do tej sprawy; wzywa państwa członkowskie, by kontynuowały prace w tej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje odnowienie mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. wolności wyznania i swobody przekonań; ponownie stwierdza, że prawo do wolności myśli, sumienia i religii, w tym wolność zmiany religii lub wyznania albo ich porzucenia, to podstawowe prawo człowieka; dlatego podkreśla, że trzeba skutecznie zwalczać wszelkie formy dyskryminacji mniejszości religijnych na całym świecie;

Prawa osób LGBTI

41. wyraża zaniepokojenie niedawnym wzrostem liczby dyskryminacyjnych ustaw i praktyki oraz aktów przemocy wobec jednostek ze względu na ich orientację seksualną i tożsamość płciową; zachęca do ścisłego monitorowania sytuacji w Nigerii i Ugandzie, gdzie nowe ustawy poważnie zagrażają wolności mniejszości seksualnych; potępia przyjęcie dyskryminacyjnych ustaw i ograniczanie swobody wypowiedzi w Rosji; ponownie wyraża poparcie dla stale prowadzonych przez wysoką komisarzy ds. praw człowieka prac nad zwalczaniem tych dyskryminacyjnych ustaw i praktyki oraz prace ONZ w ogólności w tej dziedzinie; zaleca aktywny udział państw członkowskich UE, Rady i ESDZ w przeciwdziałaniu próbom podważenia tych praw;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

Dyskryminacja kastowa

42. potępia dyskryminację ze względu na przynależność kastową; wyraża poważne zaniepokojenie trwającymi i szeroko rozpowszechnionymi naruszeniami praw człowieka ze względu na przynależność kastową i aktami przemocy, w tym przemocy seksualnej wobec kobiet należących do danych wspólnot; z zadowoleniem przyjmuje prace OHCHR i osób sprawujących mandat w specjalnych procedurach ONZ nad zwalczaniem tej formy dyskryminacji; wzywa państwa członkowskie UE, by upowszechniały poparcie dla projektu zasad i wytycznych ONZ w zakresie eliminacji dyskryminacji ze względu na pracę, oraz wzywa UNHRC, by przyjęła te ramy regulacyjne;

Prawo do pokojowych zgromadzeń

43. wzywa UE, by wspierała działania następcze w związku ze sprawozdaniem OHCHR w sprawie skutecznych środków i sprawdzonych wzorców postępowania dla zapewnienia upowszechniania i ochrony praw człowieka w związku z pokojowymi protestami, zwłaszcza dzięki wsparciu wysiłków nad opracowaniem międzynarodowych ram prawnych dotyczących prawa do pokojowych zgromadzeń;

Budynki mieszkalne

44. ponownie z zadowoleniem przyjmuje znaczenie, jakie UNHRC przywiązuje do prawa do mieszkania; wzywa również ponownie Unię i państwa członkowskie, by wspierały dostęp do odpowiedniego mieszkania jako prawa podstawowego;

Woda i infrastruktura sanitarna

45. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję przyjętą przez UNHRC we wrześniu 2013 r. w sprawie praw do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej oraz prace specjalnego sprawozdawcy ONZ w tej sprawie, zwłaszcza opracowanie podręcznika na temat sposobów realizacji prawa do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej; wzywa ESDZ, państwa członkowskie UE i UNHRC, by stale skupiały się na tym często zaniedbywanym, ale niezwykle ważnym prawie człowieka do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej;

Biznes a prawa człowieka

46. zdecydowanie popiera realizację wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by odegrały aktywną rolę w 7. sesji grupy roboczej ONZ ds. praw człowieka i transnarodowych korporacji i innych przedsiębiorstw oraz by wspierały starania o dostosowanie swoich strategii politycznych do wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i do wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka; ponownie zwraca się do Komisji Europejskiej, żeby do końca 2014 r. złożyła sprawozdanie w sprawie realizacji wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka przez państwa członkowskie UE; zauważa rodzącą się inicjatywę dotyczącą dążenia do prawnie wiążącego instrumentu międzynarodowego w sprawie biznesu i praw człowieka, który ma być przyjęty w systemie ONZ;

Korupcja a prawa człowieka

47. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by wspierały powołanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przestępstw finansowych, korupcji i praw człowieka;

Sport

48. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję przyjętą we wrześniu 2013 r. w sprawie upowszechniania praw człowieka poprzez sport i ideały olimpijskie; wyraża zaniepokojenie sytuacją migrujących pracowników w Katarze, zwłaszcza w związku z przygotowaniem mistrzostw świata w piłce nożnej w 2022 r.; odnotowuje inicjatywę Kataru dotyczącą rozwiązania tego problemu; wzywa władze Kataru, by dokonały reformy prawa pracy, zniosły obowiązującą w całym regionie ustawę o działalności sponsorskiej („system kafala”) oraz ratyfikowały odpowiednie konwencje międzynarodowe; nalega na UE, by dopilnowała, że przedsiębiorstwa unijne prowadzące działalność w przemyśle budowlanym nie przyczyniały się do naruszeń praw człowieka, z jakimi borykają się migrujący pracownicy; podkreśla znaczenie nadzoru nad wszystkimi wielkimi wydarzeniami sportowymi i ich wzajemnym oddziaływaniem na prawa człowieka, takim jak zimowa olimpiada w Soczi w Rosji z 2014 r. oraz ciągle ograniczanie wolności zgromadzeń i praw mniejszości seksualnych czy zbliżające się piłkarskie mistrzostwa świata w Brazylii, gdzie z całego kraju pojawiają się doniesienia o eksmisjach i przesiedleniach ludności;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

Stosowanie uzbrojonych dronów

49. jest zaniepokojony naruszeniami praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego związanymi z bezprawnym ukierunkowanym zabijaniem przez uzbrojone drony, które doprowadziło do nieznaney liczby przypadków śmiertelnych wśród ludności cywilnej, poważnych ran i urazów psychicznych poza uznanymi strefami konfliktu; popiera wysiłki osób działających w specjalnych procedurach ONZ na rzecz upowszechniania przejrzystego i odpowiedzialnego stosowania przez państwa uzbrojonych dronów zgodnie z ustanowionymi ramami prawa międzynarodowego; wzywa UE, jej państwa członkowskie i UNHRC, by nadal wspierały dochodzenia w sprawie ukierunkowanego zabijania oraz by realizowały zalecenia specjalnych sprawozdawców ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji oraz zwalczania terroryzmu i ds. praw człowieka;

Międzynarodowy Trybunał Karny

50. ponownie wyraża pełne poparcie dla Międzynarodowego Trybunału Karnego i zachowuje czujność względem wszelkich prób podważenia jego legitymacji; wzywa UE, by aktywnie rozwijała stanowisko UE w sprawie zbrodni agresji i poprawek z Kampali;

Powszechny przegląd okresowy

51. ponownie podkreśla znaczenie powszechnego przeglądu okresowego (PPO) dla osiągnięcia pełnego zrozumienia sytuacji praw człowieka we wszystkich państwach członkowskich ONZ oraz ponownie zaznacza niezmiennie znaczenie tego drugiego cyklu przeglądu, który skupia się na wdrożeniu zaleceń przyjętych w cyklu pierwszym; ponownie wzywa jednak do rozpatrzenia zaleceń, które nie zostały przyjęte przez państwa w czasie pierwszego cyklu, na dalszym etapie procesu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

52. wzywa państwa członkowskie UE uczestniczące w interaktywnych dialogach w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka do przedstawienia konkretnych i wymiernych zaleceń, z myślą o podniesieniu jakości działań następczych oraz wdrażania przyjętych zaleceń; podkreśla znaczenie, jakie ma udzielanie pomocy technicznej przez Komisję i państwa członkowskie UE dla wsparcia państw podlegających przeglądowi we wdrażaniu zaleceń dotyczących średniookresowych aktualizacji, co pomaga usprawnić proces wdrażania;

53. podkreśla potrzebę systematycznego uwzględniania zaleceń PPO w prowadzonym przez UE dialogu i konsultacjach na temat praw człowieka oraz w krajowych strategiach UE dotyczących praw człowieka; ponownie zaleca również, aby Parlament nawiązywał do tych zaleceń podczas wizyt swoich delegacji w państwach trzecich;

54. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie działania, które umożliwiają pełny udział w procesie PPO szerokiemu gronu zainteresowanych podmiotów, m.in. społeczeństwu obywatelskiemu; podkreśla, że jest istotne, by ESDZ i państwa członkowskie kładły nacisk na forum UNHRC na niepokojącą kwestię ograniczania przestrzeni działania organizacji pozarządowych w wielu krajach na całym świecie;

Procedury specjalne

55. ponownie w pełni popiera stosowanie procedur specjalnych; podkreśla zasadnicze znaczenie, jakie ma niezależny charakter tych mandatów, i wzywa wszystkie państwa ONZ, by w pełni współpracowały w ramach procedur specjalnych, m.in. poprzez przyjmowanie osób sprawujących mandat na wizyty w kraju, odpowiadanie na ich pilne wnioski dotyczące podjęcia działań i zarzutów o naruszeniach, a także podejmowanie odpowiednich działań następczych wobec zaleceń sformułowanych przez osoby sprawujące mandaty w tych procedurach; popiera oświadczenie wydane w dniu 10 grudnia 2013 r. przez 72 ekspertów działających w procedurach specjalnych oraz jest zaniepokojony, że brak współpracy z osobami działającymi w ramach procedur specjalnych ze strony państw osłabia zdolność ekspertów działających w tych procedurach do sprawowania mandatu;

56. stanowczo potępia wszelkie formy represji wobec obrońców praw człowieka i działaczy w tej dziedzinie, którzy uczestniczą w procesie WPO i współpracują z osobami działającymi w ramach procedur specjalnych, zwłaszcza w przypadku Chin; wzywa UNHRC, by zbadała doniesienia o więzieniu od 14 września 2013 r. chińskiego działacza Cao Shunli, który opowiadał się za włączeniem społeczeństwa obywatelskiego do PPO; nalega na przewodniczącego UNHRC, by aktywnie monitorował tę sprawę i inne sprawy tego rodzaju, oraz wzywa wszystkie państwa do udzielenia odpowiedniej ochrony przed takimi aktami zastraszania; podkreśla, że takie działania osłabiają cały system praw człowieka ONZ;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

Zaangażowanie UE

57. ponownie podkreśla znaczenie, jakie ma aktywny udział UE we wszystkich mechanizmach ONZ dotyczących praw człowieka, w tym w UNHRC; zachęca państwa członkowskie UE do takiego uczestnictwa poprzez współautorstwo rezolucji i przejmowanie w odniesieniu do nich przewodniej roli, aktywny udział w debatach i interaktywnym dialogu, a także wydawanie oświadczeń; zdecydowanie popiera coraz częstsza praktykę UE polegającą na podejmowaniu inicjatyw międzyregionalnych;

58. ponownie stwierdza, że istotne jest, by prace podejmowane w Genewie w ramach UNHRC zostały włączone do odpowiednich działań wewnętrznych i zewnętrznych UE, w tym podejmowanych przez organy Parlamentu takie jak delegacje komisji i delegacje międzyparlamentarne czy wysłuchania specjalnych sprawozdawców ONZ na posiedzeniach komisji;

59. zachęca specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka (EUSR), by nadal zwiększał skuteczność, spójność i widoczność polityki UE w dziedzinie praw człowieka w odniesieniu do UNHRC oraz w dalszym rozwoju współpracy z OHCHR i osobami działającymi w specjalnych procedurach, a także ubolewa nad brakiem udziału wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel w obradach wysokiego szczebla w UNHRC;

60. ponownie podkreśla znaczenie skutecznej koordynacji i współpracy między ESDZ, Komisją i państwami członkowskimi UE w dziedzinie praw człowieka; wzywa ESDZ, aby – szczególnie poprzez przedstawicielstwa UE w Genewie i Nowym Jorku – zwiększyła spójność unijnych działań poprzez terminowe i merytoryczne konsultacje oraz by przemawiała „jednym głosem”;

61. podkreśla znaczenie, jakie ma wsparcie państw członkowskich UE dla UNHRC dzięki wspólnej pracy nad realizacją niepodzielności i powszechności praw człowieka, a zwłaszcza ratyfikacji wszystkich instrumentów międzynarodowych w dziedzinie praw człowieka, które ustanowił ten organ; ponownie wyraża ubolewanie w związku z faktem, że żadne państwo członkowskie UE nie ratyfikowało konwencji w sprawie ochrony praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin; ubolewa również nad tym, że kilka państw członkowskich nadal nie przyjęło lub nie ratyfikowało konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem czy protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniami lub protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych; ponownie wzywa wszystkie państwa członkowskie, by ratyfikowały te konwencje i protokoły; podkreśla znaczenie terminowego przedkładania przez państwa członkowskie sprawozdań okresowych organom monitorującym z ramienia ONZ; wzywa UE, by aktywnie rozwijała stanowisko UE w sprawie zbrodni agresji i poprawek z Kampali;

62. ponownie podkreśla, jak ważne jest stałe wsparcie UE w obronie niezależności OHCHR oraz zadbanie o to, by nadal wykonywało ono swoje zadania w sposób skuteczny i bezstronny; podkreśla, że dla bezstronności i działania OHCHR zasadnicze znaczenie ma zapewnienie biura finansowania na wystarczającym poziomie, zwłaszcza z uwagi na obecne zapotrzebowanie na otwarcie nowych biur regionalnych OHCHR w związku z zaistniałymi na miejscu okolicznościami; podkreśla, jak ważne jest zapewnienie wystarczającego finansowania, żeby sprostać zwiększającym się bieżącym zadaniom organów traktatowych; wzywa UE do przejścia przewodniej roli w zakresie zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu organów traktatowych, w tym odnośnie do ich odpowiedniego finansowania;

63. ponownie zauważa, że ochrona obrońców praw człowieka należy do najważniejszych priorytetów polityki UE w zakresie praw człowieka; docenia w związku z tym praktyczne i finansowe wsparcie udzielane w przypadku pilnych działań w celu ochrony i wsparcia obrońców praw człowieka w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka;

o

o o

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 68. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącej Rady Praw Człowieka ONZ, wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka i ustanowionej przez Komisję Spraw Zagranicznych grupie roboczej UE-ONZ.